

ELS REIS MAGS DE L'ORIENT NO EREN TRES SINÓ QUATRE, EL QUE PASSA ÉS QUE UN D'ELLS, ELEAZAR, VA SEGUIR L'ESTRELLA EQUIVOCADA I ES VA PERDRE. EL CAMÍ A BETLEM DEL REI ELEAZAR I EL SEU PATGE TIMOTEU ESTARÀ PLE D'ENTREBANCS, AVENTURES I REPTES. PERÒ PER A QUI LLUITA I S'ESFORÇA MAI ÉS MASSA TARD PER ARRIBAR AL PORTAL

(tot el text de mida 12 en cursiva és parlat; el text regular és cantat)

1. NO WAY (No way, Six -The musical)

L'escena representa un laboratori ple de tota mena d'instruments científics d'allò més diversos. Timoteu és un enamorat del que estudia el seu savi mestre i per això ho remena tot. Mentrestant s'adreça al públic, emocionat:

(possiblement sonarà aquí a guitarra la música que Diego Domingo ha compost expressament per a aquesta part)

TIMOTEO:

¿Sabéis lo que ha pasado? ¡Es súperfuerte! Un ángel se le apareció a mi señor, el sabio Eleazar y le dio un mensaje que lo ha tenido encerrado día y noche durante no sé cuantas semanas, haciendo cálculos si parar: se ve que tenía que encontrar una estrella entre los cientos de miles de millones que hay en el cielo: esa estrella única aparecería de repente y sería como una señal que guiaría a mi señor hasta el lugar donde iba a nacer el Mesias que todo el pueblo judío esprra desde hace siglos! ¿Os imagináis?

(música de DIEGO DOMINGO)

Pero mi señor Eleazar es un sabio muy sabio y muy trabajador, y no descansó hasta haberla encontrado y trazar el mapa celeste que la indica: este mapa.

El mostra al públic orgullós.

Así que me ha mandado a mí que lo recoja todo porque nos vamos; yo soy Timoteo, su paje. Y mañana él y yo nos ponemos en camino para ir a adorar -como dijo el ángel- al que ha de nacer, ahí donde nos lleve el mapa celeste de Eleazar...

Sense voler, de tant agitar amb satisfacció el mapa enrotllat, a Timoteu li acaba passant una desgràcia: apro-poa massa el rotlle a un canelobre i se li crema el papir. No hi és a temps d'apagar-lo.

De tots els racons apareixen una mena de "men in black" (sí, com els blackmoon) que anomenarem PATGES i que cantaran i ballaran en aquest tema com a veu de la consciència de Timoteu, que està sol en escena.

PATGES:

No, no, no, no, no, no, no, no way!
There s no way

PATGE 1:

No puede ser, di que no, no es verdad que se te ha quemado
estaba todo aquí,
la ruta para llegar a aquel lugar

PATGE 2:

No quiero ser tú

TIMOTEO:

¿Qué me va a pasar?

PATGE 2:

Uuuuuh, baby...

PATGE 1:

Ya me dirás qué le dirás...

PATGE 2:

Todo el saber en un papel

¿Qué vas a hacer?

PATGES:

Hablarás con él...

TIMOTEO:

Fue sin querer, un simple error
en un pis-pás el papiro ardió.

PATGE 1:

Lo vas a pasar mal.

PATGE 2:

No puedes escapar

PATGE 1:

No, baby...

PATGES:

Lo tienes crudo Timoteo

PATGE 1:

Creo que llega... Sh!

el rey Eleazar.

TIMOTEO:

Tengo una idea... Sh!

ya sé cómo arreglar...

TIMOTEO busca una ploma i un paper i comença a reproduir el que recorda del papir original, fent-ne una còpia mentre segueix cantant i vigilant que ningú entri al laboratori del mag.

Voy a hacerlo de nuevo
copiando soy bueno, (genio soy!)

PATGES:

No, no, no, no, no, no, no way.

TIMOTEO:

No se va a notar nada
tendremos el mapa otra vez.

PATGES.

No, no, no, no, no, no, no way.

No way, no way

No, no, no, no, no, no, no way.

No way, no way

No, no, no, no, no, no, no way.

PATGE 1:

There s no way

TIMOTEO enllesteix els darrers detalls del mapa celeste. Sembla satisfet del resultat.

TIMOTEO:

Recuerdo que aquí puso esto y esto en aquel rincón.

Los cálculos daban un número exacto que yo exactamente ya no me lo sé.

Así colará. Esto servirá

PATGE 1:

(Oh, ay, baby!)

PATGES:

No parece falso, la verdad

PATGE 2:

Creo que llega... Sh!

el rey Eleazar.

TIMOTEO:

Nadie me ha visto... Sh!

Todo está normal.

Ahora está como nuevo
copiando soy bueno, genio soy

No, no, no, no, no, no, no way.

No se nota el engaño,

Conseguí un buen apaño

Ya lo ves...

PATGES:

Noooooooooo way.

No way, no way

No, no, no, no, no, no, no way.

No way, no way

No, no, no, no, no, no, no way.

There's no way.

(Instrumental)

Els PATGES ballen alegrement encomanant amb entusiasme el jove TIMOTEO, que ni se n'adona que ha entrat en escena el rei mag Eleazar i gairebé hi topa. TIMOTEO li allarga el rotlle fals, i el rei l'agafa amb parsimònia sense advertir el canvi.

TIMOTEO:

Aquí tenéis. Decid, majestad, señor qué queréis hacer.

ELEAZAR:

Sortir de seguida:

l'estel ens indica el camí només de nit.

Si els meus càlculs són exactes

el veurem durant un mes...

TIMOTEO:

O no...

ELEAZAR:

No?

TIMOTEO:

...me lo perdonaré.

ELEAZAR:

Doncs no en parlem més:

there s no way.

TIMOTEO i PATGES:

Se ha tragado el engaño

¿Y ahora qué hago?

PATGES:

Timoteo...

No, no, no, no, no, no, no, no way

Mintiendo eres bueno
aunque eso es algo muy malo
No, no, no, no, no, no, no way
No way, no way

No, no, nooooooo

No, no, no, no, no
no way.

2. ACUNA LA PATA

(Hakuna matata, The lion king + “Beure i menjar”, versió de 1995 de “New York, New York” de Frank Sinatra)

Eleazar i Timoteo caminen amb evidents signes d’haver-se perdut. Timoteo està molt nerviós; ell llegeix el mapa i va donant les indicacions; Eleazar posa cara de no tenir gens clar que el camí sigui el que estan seguint.

ELEAZAR:

Estàs segur que estàs llegint bé les coordenades, Timoteo?

TIMOTEO:

Al pie de la letra, señor...

ELEAZAR:

La vista ja no em deixa llegir amb claredat... però aquesta no sembla la meua lletra...

TIMOTEO:

Pues este papiro es suyo... Y aquí lo dice claramente:

“Viam astronomiae...”

ELEAZAR:

...ratio prophetiae: Càlcul astronòmic del camí de la profecia”

TIMOTEO:

Eso es...

ELEAZAR:

Però no em sona que en el nostre camí hi hagués cap desert...

TIMOTEO:

¿Pero usted no calcula mirando hacia el cielo? Los desiertos están aquí abajo, no allá arriba...

ELEAZAR:

Mmmmm...

TIMOTEO:

Mire: ¿Eso de ahí no es una higuera? Parece un oasis. ¿Qué le parece si descansamos un rato a la sombra?

S'aproximen a l'oasi a pas ràpid.

ELEAZAR.

Ganes no me'n falten, Timoteo. Però no podem perdre temps. Ja saps que el més important és...

A la distància que es troben de l'oasi ja se sent el que hi diu Natanael, que és el personatge que s'hi està instal·lat.

NATANAEL:

Beure i menjar!

ELEAZAR:

Què?

NATANAEL:

Beure i menjar! És el més... l'únic important!

Eleazar i Timoteo arriben a l'oasi. Natanael els rep sense aixecar-se la seva còmoda hamaca, a l'ombra d'una figuera, amb un ukelele que toca displicent.

ELEAZAR:

Qui és aquest indigent?

NATANAEL:

Ei! Sense insultar, eh...

Vinga, apropau-vos. Aquí hi ha lloc per tots tres.

TIMOTEO:

¿Quien eres? ¿Qué haces aquí?

Natanael mentre parla allarga el braç per despenjar una figa, però despenja una pinya -que llença- i després una pera -que també rebutja- fins que acaba despenjant, sense mirar, una figa.

NATANAEL:

Això: descanso a l'ombra d'aquesta figuera. Em dic Natanael. I vosaltres?

ELEAZAR:

Nosaltres no descensem perquè no ens ho podem permetre...

TIMOTEO:

Vaya...

ELEAZAR:

Jo soc Eleazar, un astrònom, i aquest és el meu ajudant i patge, Timoteo. Estem buscant el Messies anunciat; diuen les profecies que serà un rei natzarè, del llinatge de David, i que ha de néixer per aquestes contrades...

NATANAEL:

Para, para, para: de Natzaret? Què en pot sortir de bo de Natzaret? Mira, saps què? Deixeu les vostres coses per aquí i acompanyeu-me...

Natanael toca l'ukelele i canta sense gaire lluïment:¹

Beure i menjar
fer un bon dinar
perquè avui és Nadal:
cal menjar com cal!

Sopa de galets,
cava i canelons
les neules i els torrons
i ben regadets.

Menjar capó d'allò més bo
i beure vi d'allò més fi.
Perquè avui és Nadal
menja com cal.

¹ Aquesta és la lletra d'una cançó de "Eleazar, el cuarto rey mago" de 1995, la primera Festa amb cançons pròpies.

Treu-te tots els maldecaps!

Beure i menjar
fer un gran dinar
per a llepar-s'hi els dits
dels grans almés xics.

Procura treure el ventre de pena...
la panxa ben plena!
Menja com cal!
Que avui és Nadal!

Beure i menjar!

NATANAEL:

Està bé! Està bé! Ja hem entès quina és la seva filosofia vital, senyor Natanael... Ara, si ens permet...?

Eleazar fa intenció de marxar. Natanael el reté, aquest cop aixecant-se de l'hamaca.

NATANAEL:

Filosofia vital? Això és el que us falta a vos, senyor astronauta...

ELEAZAR:

Astrònom...

NATANAEL:

Això...

No us estresseu tant. Keep calm! La nit segurà al dia i el dia a la nit aneu de pressa o a poc a poc. tant és...

ELEAZAR:

No, no tant és...

I el vividor Natanael, ara sí, comença a cantar amb molt d'entusiasme:

Quins pobres il·lusos
Quina pena que em feu.
Quins pobres il·lusos...
Però per què busqueu?

No val la pena
que hi perdeu més el temps;
El més fàcil és
deixar-ho així:
Acuna la pata!

TIMOTEO:

Acuna la pata?

NATANAEL:

Exacte!

TIMOTEO:

Me suena de algo...

NATANAEL:

Ho dubto molt, és completament original

TIMOTEO:

No, no de veritat; que yo lo he escuchado en alguna parte... Espera, ¿no querrás decir

Hakuna Matata?

NATANAEL (sorrès):

Com? Noj, la calor t'està fregint les neurones.

TIMOTEO:

¡Que sí, que si!

NATANAEL:

Res! Això són coses dels hippies de la selva. Estan fatal, pobres... Diuen que hi ha lleons, senglars i no sé quines bestioles més cantant i ballant... Ximples! Deixa que t'expliqui...

"Acuna la pata": és com "estira la pata" però sense que sigui... "definitiu". "Acuna la pata...

Acuna la pata..." És simplement un : "Prent-te un descans... tan llarg com puguis"

Acuna la pata!

Que bonic és dormir

Acuna la pata

i seràs feliç.

Hi ha coses bones

que surtin de Natzaret?

(No surt ni al Romanorum maps!)

El mes fàcil és

deixar-ho així:

Acuna la pata!

(retallem la part dialogada de la versió original)

Uhhhh

Acuna la pata

Yeh yeh yeh

Acuna la pata

Acuna la pata

NATANAEL:

Naaaaaa, feu-me cas: relaxeu-vos i deixeu de buscar estrelles profètiques... Ha, ha, ha!

Boníssim! De Natzaret, heu dit?

3. YO SOY UN CAMPEÓN

(I'm just a gigoló / Ain't got nobody, David Lee Roth)

L'escena es trasllada al palau sumptuós de l'excèntric Herodes el Gran. És un personatge magaloman i capriciós, ple de manies i supersticions, cosa que s'evidencia amb com i què canta mentre tota la seva cort va de bòlid per fer-lo content... i no perdre el cap.

El palau té tota mena de luxes excèntrics, inclosos elefants i girafes de cartó-pedra moguts per esclaus, que veurem transitar a través dels finestrals del palau.

CORTESÀ:

Sí, tetrarca Herodes: de Nazaret...

HERODES:

Imposible! ¿Cómo queréis que un rey nazca en un pueblo de mala muerte? Nazaret! ¡Vamos! Un rey auténtico ha de venir de un lugar mucho más glamuroso, más... que sé yo... más, ¡como yo! ¿O no?

CORTESANS:

Sí, sí, Herodes! ¡tant! ¡tant!

HERODES:

¿Y tanto? ¡Y tanto que y tanto!

HERODES:

Yo soy un campeón
el tío más molón:
soy Herodes el tetrarca.

Sé tomar el sol
desde mi balcón...
Uuuuh, no es tan fácil.

Si me miras mal
te encarcelaré
si no te ejecuto.

No puedes dudar
de que soy un campeón:
soy el gran tetrarca.

Yo soy un campeón
no hay nadie mejor:
si lo hay yo me lo cargo.

Soy emperador,
un capo vividor...
Uuuuh, no es tan fácil.

Si te parece mal
tonto carcamal

no creo que lo cuentes.

No podéis dudar
de que soy un campeón
al golf o la petanca.

Porque
soy el gran Herodes
Herodes, soy el amo
Herodes, Herodes.
Soy el amo.

Rey de Galilea,
de Judea, de Idomea
y de Samaría.
Nadie es más rey que yo
en ningún lugar.

(mig parlat)
*Soy alérgico a mil cosas
maniático y lunático,
soy supersupersticioso:
para quitarme un mal de ojo
digo: Bon bozadee bozee bop zitty bop”*

Soy el gran Herodes
Herodes, el amo,
Herodes, Herodes.
Soy yo.

(parlat)
*Cada día me esculpen por lo menos 10 estatuas y se acuñan 1000 monedas de oro
con mi cara: de este perfil,... o este: solo me faltan pegatinas y camisetas donde diga:
Herodes, the best”. Ya las estoy viendo...
Ay, y es que soy perfecto; así que todo a mi alrededor debe estar perfecto, oler per-
fecto, respirar perfecto, hablar perfecto, mirar perfecto...*

*S'adreça amb un gest displicent a un dels seus criats. El criat es mostra nerviós i s'anirà posant més i més
tens a mesura que el rei li demana el que vol.*

Eh, tú: traeme una coco-cola...
CRIAT:
¿Qué es eso...?
HERODES:
...en copa de oro, por supuesto.
CRIAT:
No se ha inventado...
HERODES:
...Y con hielo...
CRIAT:
Majestad...
HERODES:

¿Qué?

CRIAT:

Glups... Me atrevo a sugerirle algo mejor: zumo de... coco

Tothom a la cort sap que la cosa acabarà malament. Algú diu:

CORTESÀ:

¡Ay!

Herodes, com un nen consentit, es posa colèric i ordena que els soldats s'enduguin el criat. Els soldats obeeixen.

HERODES:

¿Coco? Buena idea: ¡Cortádselo! No soporto a los que me llevan la contraria, ni a los que caminan por la izquierda, ni a los que se rascan una oreja, ni a los que tienen bigote, ni a los que no saben qué hacer. Y si cruza un gato negro y hay luna llena y tengo un traspiés, digo:

*Hamala bezy li bizzy bibi ssibi,
hamala bezy li bizzy by boop*

*Soy el gran Herodes
Herodes, Herodes,
soy el amo.
Herodes, Herodes.*

*Soy el gran Herodes
Herodes
Herodes
el crack
el amo
the boss
the one
and only*

Entra en escena un emisari que no gosa ni aixecar el cap. S'adreça a Herodes, tremolós.

(mig parlat)

EMISARI:

Majestad... Los magos que estuvieron en palacio hace unas semanas....

HERODES:

Esos tres... Sí: les ordené que volvieran para contarme el prodigio del Mesías...

EMISARI:

Pues... una caravana de mercaderes asegura que los han visto tomar otro camino de regreso...

HERODES:

¿Cómo es posible? ¡Se han reído de mí!

Tothom a la cort sap que la cosa acabarà malament. Algú diu:

CORTESÀ:

¡Ay!

EMISARI:

No, no... señor... Quizá se han olvidado...

HERODES:

¿Me tomas por tonto?

EMISARI.

No, jamás, majestad...

Però ja és massa tard per al pobre emisari: Herodes ordena que els soldats se l'enduguin, i els fa el gest que li tallin el cap. Els soldats obeeixen.

HERODES:

Quiero saber qué vieron esos reyes magos. Averiguadlo: ofrezco una recompensa a quién me dé información. ¿Quién se han creído que soy yo?

Soy Herodes
 Herodes
 el grande
 el grande
 Tetrarca
 Tetrarca
 En Judea
 Judea
 Samaria
 Samaria
 Idomea
 Idomea
 Galilea
 Galilea
 Y nadie
 y nadie
 y nadie
 y nadie
 a fuerza
 a fuerza
 riqueza
 riqueza
 belleza
 belleza
 destreza
 destreza
 agudeza
 agudeza
 realeza
 realeza

puede ganarme a mí.

Tots es queden en quadre; Herodes se n'adona que hi ha un coixí vistós o una copa brillant que poden cridar l'atenció de l'espectador i diu, sense perdre el posat fix del "quadre escènic final":

Quítame esa cosa de ahí, que me está robando plano...

4. MOSTRA'M EL CAMÍ (cançó original, Pablo Lozano)

Tornem a Eleazar i el seu patge, totalment perduts, ja.

ELEAZAR:

*Porto tota la vida estudiant els estels, Timoteo. Per a mi cada estrella és com al lletra d'un poema que m'encanta poder llegir... Però ara miro al cel i no entenc res... Com ens hem pogut perdre? Vaig fer els meus càlculs un i cent cops! No ho entenc...
Deixa'm veure un altre cop els papers...*

TIMOTEO:

Mmmmno, señor. Hay poca luz: no veréis nada. Ya os lo leeré yo...

ELEAZAR

*He fracassat, Timoteo. No podem veure el Messies que l'àngel em va anunciar...
Ho sento molt...*

Eleazar se'n a a un racó, abatut. Timoteo també es queda pensatiu, inquiet, nerviós. En aquest instant sona un telefon i ens trasladem a l'oficina d'Àngels celestials "Àngels S.A." que rep una trucada urgent: Eleazar s'està desanimant! Se l'ha d'ajudar. Rep la trucada l'arcàngel:

NANO:

*"Àngels S..A. Li parla l'àngel Nano: digui'm!
(resposta inaudible)
Entesos: ara mateix ens hi posem. Gràcies*

(parla a través d'un megàfon o bé un micròfon)

Àngels S.A.: tenim una emergencia! Tothom al seu lloc: el savi Eleazar ha perdut el camí de l'estrella i s'està desanimant. L'hem d'ajudar! Que no es rendeixi!

L'Àngel Nano pitja un botó i activa una alarma que immediatament posa en fucionament a tot un exèrcit d'àngels-oficinistes. S'organitzen i comencen a treballar, confeccionant cartells.

Després surten als camins a trobar Eleazar (que ho està sominat tot) i li van mostrant els cartells per animar-lo i encoratjar-lo. Eleazar al principi està capcot i preocupat, però al final els àngels aconsegueixen arrencar-li un somriure. Li posen a les mans una ploma i un paper i l'animen a fer els càlculs de nou.

(Tot el número es amb l'únic àudio de la BSO de la pel·lícula "Brazil", a banda de les paraules de nano, i potser també alguns crits d'ànim dels nens)

Reconfortat pels àngels, Eleazar es desperta i eleva els ulls al Cel demanant ajuda a Déu.

ELEAZAR:

Déu meu, vinc a Tu
Jo estava molt segur
però de mi mateix i qui sóc jo
Només un pobre vell
Mostra'm el camí
Jo et vull seguir...

TIMOTEO:

No lo soporto más. No puedo seguir mintiendo a Eleazar: todo esto está pasando por mi culpa... ¡Señor!

Timoteo crida el vell savi i se li apropa lentament. Agafa forces i finalment s'atreveix a dir:

TIMOTEO:
 No es culpa tuya que
 no encuentres el lugar.
 Tú siempre obras bien
 y amas la verdad.
 Quise confesártelo
 Pero me asusté... Perdóname

Eleazar es queda glaçat, però només un segon: de seguida abraça el patge i el consola.

TIMOTEO:
Se me quemó el papiro con vuestros cálculos... Fue un accidente...
 ELEAZAR:
I per què no m'ho vas dir de seguida?

TIMOTEO:
Tuve miedo. Improvisé una copia con algunas cosas que recordaba... y creyendo que conseguiríamos encontrar el camino... Lo siento...
 Mostra'm...

ELEAZAR
 Et mostraré

ELEAZAR i TIMOTEO:
 el camí
 Jo et vull seguir.

ELEAZAR:
 Déu meu, vinc a tu.

TIMOTEO:
 Tú siempre obras bien

ELEAZAR:
 Només un pobre vell.

TIMOTEO:
 Y amas la verdad
 Quise confesártelo.

ELEAZAR:
 Jo estava molt segur.

TIMOTEO:
 Jo et vull seguir.

ELEAZAR:
Mostra'm el camí.

ELEAZAR i TIMOTEO:
Perdónameee.

*ELEAZAR:
Timoteo! Com deus haver patit amb aquesta mentida... Pobre... La veritat sempre, encara que costi. Sempre em sents.*

Eleazar s'atura i indica al seu patge que sigui. Ell treu un paper i una ploma i busca una pedra per posar-se a fer càlculs de nou.

Va; aturem-nos aquí i descansa; jo em posaré a calcular de nou i demà al matí ens posarem en camí. trobarem l'estrella que ens portarà al Messies. No pateixis. Dorm.

*TIMOTEO:
Gracias, Eleazar.*

Es va fent fosc. El noi s'adorm. En el pla següent veiem Eleazar calculant i mirant els estels en plena nit, a la llum d'un foc, i arraulit a l'altra banda, Timoteo dormint.

5. LA LUZ QUE HE PERDIDO (Better be home soon, Crowded house)

Es fa de dia. Un gall vol cantar però l'interromp una sirena del pavelló de l'Escut, deixant l'animal perplex. la sirena desvetlla el patge. El noi comprova que el savi encara dorm i s'aixeca sense fer soroll. i comença a allunyar-se del lloc on han dormit.

TIMOTEO:

Sé que lo hice mal
que fue culpa mía.
Suerte que Eleazar
me ha perdonado.

Tendré que andar
por este desierto
hasta que encuentre
de nuevo la luz.

Debo saber cual es
la estrella correcta;
tengo que hacerlo por él
sé que se lo debo.

Tendré que andar
por este desierto
hasta que encuentre
de nuevo la luz.

Y aunque tan
perdido estoy
tengo fe en que
la volveré a ver.

(parlat)

Por ahí van unos pastores: seguro que me ayudarán...

Timoteo crida dos pastors que apareixen a l'horitzo i s'hi apropa. Són Efrén i el seu fill Efatá.

¡Eh, amigo! ¿Cómo os llamáis?

EFRÉN:

Soy Efrén. Y este es mi hijo Efatá. Y tú, ¿quién eres?

TIMOTEO:

Timoteo, el paje del rey Eleazar. Busco una estrella... ¿Habéis oído hablar de la profecía del Mesías?

EFRÉN:

Pues no...

TIMOTEO:

¿Y no habéis visto pasar por aquí a unos magos...?

EFRÉN:

No, tampoco. Pregunta en la Posada Jorge: todos los viajeros pasan por ahí; seguro que sabrán algo.

TIMOTEO:
(cantat)
Gracias, amigo Efrén
y a este chiquillo:
creo que Efatá
tendrá un gran futuro.

Efrén i el seu fill Efatá s'acomiaten amb un gest de la mà i continuen el seu camí. Timoteo va cap a l'hostal que li han indicat.

Y yo andaré
por este desierto
hasta que encuentre
de nuevo la luz.

Hasta que encuentre
de nuevo la luz.

6. AMOS DE L'HOSTAL (Masters of the house -Les miserables)

L'amo i la mestressa de la Posada Jorge contemplen embadalits el papir on s'anuncia la recompensa per qui doni informació sobre els reis que busquen el Messies. La suma que ofereix Herodes és enorme, i els hostalers són -a part de bruts i fastigosos- avariciosos.

El seu hostel, però, és ple de viatgers i estan tots menjant i bevent, enmig d'un gran brogit.

HOSTALERA:

Has vist quina recompensa ofereix Herodes?

HOSTALER:

Això són molts diners...

HOSTALERA:

T'imagines que tinguéssim la sort que entrés al nostre hostel algú amb informació...?

De sobte entra Timoteo. El noi mira a banda i banda i des del centre de l'escena crida, demanant ajuda:

TIMOTEO:

Perdonad! ¡Perdonad todos! ¡Eh, escuchadme! ¡Necesito ayuda! ¿Alguien ha visto a unos magos siguiendo una estrella? El sabio Eleazar y yo también la buscamos pero hemos perdido el camino...

Tots els parroquians de l'hostal fan silenci, es miren i de sobte comencen a riure del nen, fent burla del que ha dit. Els dos hostalers es miren i no riuen: fan un senyal al nen perquè se'ls apropi. Timoteo els veu i va cap a ells. L'hostaler agafa pel braç un vailet i li diu de mala manera:

HOSTALER:

Ves corrent pel camí i busca soldats d'Herodes. N'hi ha d'escampats per tot arreu! Quan en trobis els dius vinguin de seguida, que tenim el que busca el rei...

El marrec surt corrent, amb una puntada al cul de propina del seu amo. L'hostaler diu a l'hostalera, satisfet.

HOSTALER:

Dia de sort!

Dia de fer diners!

Aquest babau!

que tant perdut està

L'ajudarem...

farem que es quedi aquí

Amb una copa, dues o tres

ens serà suficient,

mentre arriben els soldats.

Els hostalers comencen a assetjar-lo.

HOSTALER:

Hola, senyor, segui per aquí

li mostraré el millor camí;

jo sé on és, confii en mi

prengui una copa, soc un amic!

Enlloc trobarà

home més honrat
que el guïi al seu destí
com ho faré jo.

L'amo de l'hostal
àgil, servicial.
Sempre soc amable amb els visitants.
Jo l'ajudaré
a arribar allà on va:
no trigarà gaire, no es preocupi gens.
Mentre seu i jo li ho explico,
prengui's una copa més
no s'oblidi que ha arribat al millor hostal de la ciutat.

HOSTALERA:
L'Amo de l'hostal
sempre va torrat.
Deu fer més d'un segle que no s'ha dutxat.
És un lladregot
fals i mentider;
no t'estima_a tu, estima_els teus diners.
És un home lamentable,
és un home fastigós;
només té una cosa bona
que és com jo d'avariciós!

HOSTES:
Amos de l'hostal,
Per tot el que cal!
Ningú es queda fora quan s'ha de brindar!
L'amo és bon amic,
sempre al teu costat!
I visca la mestressa, visca els seus guisats!
No hi ha un lloc com la "Posada",
No hi ha un lloc en tot el món!

Timoteo es vol aixecar per marxar, però l'hostaler el reté servint-li una altra copa.

HOSTALER:
Primer begui una mica més... ja tindrà temps per caminar!

HOSTALERA:
Plats que no ha vist mai! Cap comparació!
Barrejat a l'olla semblarà que és bou.
Ronyons d'un cavall, fetge d'algun gat.

Per omplir les panxes, tot és ben igual!
Mira quin menjar que cuino! Tot és d'alta qualitat!
És la fonda on els hostes més s'aturen per dinar!

HOSTALER:

Li cobrem el plat, la taula també.
Si al mirall es mira, puja un dos per cent.
Ho tallem per 'qui, li sumem per 'lla.
Deu per cent si deixa cap vidre trencat.
Quan es tracta de fer comptes,
hi ha milers de trucs que em sé.
Els vaig donant corda,
copa rere copa
fins que paguen amb facilitat!
Ha, ha, ha

TIMOTEO:

*Estic una mica marejat; deu ser aquesta beguda tan... puah! El que no entenc és per què
tenen tant d'interès que em quedi...*

He de trobar algú que sàpiga el camí...
Ho he de fer pel meu rei Eleazar...

HOSTALERA:

L'amo de l'hostal
és un desgraciat.
Jo li robo a_ell tot el que_ell ha robat.
Quin estaquirot,
és un sabatot;
creu que és un milhomes i ni sap comptar.
Té un aspecte lamentable,
és un home fastigós;
només té una cosa bona
que és com jo d'avariciós!

HOSTES:

Amos de l'hostal!

HOSTALER:

Per tot el que cal!

HOSTES:

Ningú es queda fora...

HOSTALERA:

...si porta diners.

HOSTES:

L'amo és bon amic,
 sempre al teu costat!
 HOSTALERA:
 Ja sabeu que mana la que us fa aquests plats!
 HOSTES:
 No hi ha un lloc com la "Posada"!
 No hi ha un lloc en tot el món!
 HOSTALER:
 Beguem tots una mica més...
 HOSTES:
 Sí!
 HOSTALERA:
 Beveu tots una mica més!
 HOSTES:
 Sí!
 HOSTES:
 Beguem tots una mica més!
 Que ja caminaràs demà!

Just quan acaba la cançó entren els soldats d'Herodes. Automàticament els hostalers assenyalen el nen, li prenen la copa i l'agafen cadascú per una espatlla. Els soldats somriuen. Els hostalers, també. Els soldats fan intenció d'agafar un sorprès Timoteo però l'hostalera els intercepta i els planta davant del nas el papir amb la informació de la recompensa.

*HOSTALERA:
 Sense recompensa no hi ha nen.
 HOSTALER:
 I a més no ha pagat el que ha begut!*

L'hostalera li pren una moneda directament de la butxaca. Un dels soldats, que sembla que mana, li fa el gest a un company perquè els doni una bossa amb diners. Els la llancen i els hostalers s'hi aboquen, desentenent-se de Timoteo.

*SOLDAT:
 Amb això en teniu per omplir de vi tot el mar de Galilea!*

Els soldats engrapen el nen i se l'enduen.

7. ¿QUÉ SABES DE LOS MAGOS?
(Papi hears the ocean -The band's visit)

Tornem al palau d'Herodes, ara poblat per consellers barbuts molt preocupats.
Entra en escena Herodes i va directe a seure al seu tron, impacient.

HERODES:

¿Dónde está el chico aquel que decís
que sabéis que os dirá dónde están?
Decidle que pase, hagamos que hable
que diga qué sabe el chaval...

Fan entrar el jove Timoteo a la presència d'Herodes; el noi, poc conscient de a qui s'enfronta, té una actitud desimbolta que no agrada gens a l'impacient tetrarca.

TIMOTEO:

Aquí hay alguien confundido:
yo fui a los posaderos y no al revés
a preguntar si tenían idea
y me dijeron... *(s arronsa d espatlles)*

HERODES:

(parlat)

Mira, niño...

(cantat)

Puede ser que no sepas, puede ser, no lo sé
quien soy yo y de qué soy capaz:
quiero saber -y no voy a esperar-
esos tres reyes magos dónde están.

TIMOTEO:

No he visto magos,
tampoco estrellas...
por eso en la posada pregunté.

Señor Herodes

no soy quien cree:

yo sé como usted... *(s arronsa d espatlles)*

Per la seva banda els consellers del rei i la resta de la cort pateixen cada cop més per les respostes del nen, que posen en perill la vida de tothom.

CORTESÀ:

Ja belluga el cap
ja es retorça els dits
ara es frega el nas
ja comença a fer ganyotes
li tremolen els genolls
repica amb els talons
algú té els minuts comptats...

TIMOTEO:

¿Yo?

CORTESÀ

Sí: tu, tu!

HERODES:

Tú estás aquí porque alguien oyó
lo que yo quiero oír
por favor...
Así que dame el dato
o no quedará ni el tato,
no sé perder el rato.

CORTESÀ

Ja tremolo tot

Estic mort de por.

Aquest home és ben capaç
de tallar més de cent caps:
Si li menteixes ens salves la vida.

(parlat)

TIMOTEO:

¿Que mienta otra vez? No; no volveré a meter la pata.

CORTESÀ:

No, no, no

majestat no escolteu

al que diu, diu, diu

no feu cas!

No sap què es fa,
no sap on para,
no toca quarts ni hores...
És un ruc!

Herodes, supersticiós com és, ha fet un bot del seu tron perquè ha vist (només ell) signes inequívocs que el faran marxar d'escena, davant de la perplexitat de Timoteo i l'alleujament dels cortesans.

HERODES:

La llama de esta vela, uf... está torcida
Y un gato me ha mirado mal... a los pies
significa que me tendré que ir
ahora mismo...

Abans de desaparèixer d'escena, Herodes encara ordena als seus cortesans:

HERODES:

Dejad que se vaya: pero seguidle. Los juncos esta noche han silbado tres veces hacia poniente... Eso significa algo...

CORTESÀ:

Que fa vent?

HERODES:

No, inepto: es un augurio! El chico sabe nada, pero nos llevará a quien buscamos. lo presiento. ¡Seguidle!

CORTESÀ:

Teniu raó, majestat; teniu raó. Són signes inequívocs. Ja ho heu sentit: no li traieu l'ull de sobre.

Herodes surt, fent signes estranys per treure's del damunt algun malefici... Els consellers i cortesans esperen que el seu rei hagi desaparegut per respirar fons i alliberar Timoteo.

El noi se'n va però se n'adona de seguida que el volen perseguir. Arrenca a córrer i els soldats, mal dissimuladament, també.

8. DOS PASSOS PER DAVANT
(The other side -The greatest showman)

Timoteu corre cap al lloc on havia deixat el savi, sense deixar de mirar enrere perquè sap que els soldats el persegueixen. però és Eleazar qui surt a trobar-lo a ell, amb un papir a la mà, tot content.

ELEAZAR:
Timoteo! Ja se quin és el camí!
TIMOTEO:
Shhh! Disimula! Disimula!
ELEAZAR:
Com? què...què passa?
TIMOTEO:
Shhh!

Comença un número que és una persecució -còmica- dels soldats al savi Eleazar i el seu patge, els quals intenten amagar-se i "escapolir-se de l'escomesa del contrari".²

TIMOTEO:
Detrás de mí
y desde que salí
me siguen un montón de hombres de Herodes.

Ya vi venir
Que el rey hazmerreír
no se iba a rendir
tan fácilmente.

Iremos a por ellos!

ELEAZAR:
Com?

TIMOTEO:
Contamos hasta diez
con suma rapidez
¡Una emboscada!
¡Salimos de la nada!

Será un polvorín
Valientes hasta el fin
No sabemos lo que es huir

ELEAZAR
Fugir no et fa menys valent
Perquè sovint és el més prudent.

---

² Només qui hagi seguit durant anys les transmissions del mestre Joaquim Maria Puyal entendrà aquesta expressió en tot el seu sentit. The rest is silence.

Siguem espavilats
i despistem aquests soldats.
Anem dos passos per davant!
Podem tirar cap al nord
en comptes d anar al sud.
Que triguin molt a adonar-se que s han perdut
Millor evitar l enfrontament
i utilitzar el nostre talent.

TIMOTEO:
Ok! Sí, sí!
Lo haremos así,
Tú sígueme a mi
Y lo lograremos.
Andar y andar
movernos sin parar
Hacia ningún lugar
hasta cansarlos.
Será cómo buscar
La aguja en un pajar.
Gira a la izquierda,
y luego a la derecha.
Si después de mucho andar
no acaba de funcionar
nos tendremos que enfrentar.

ELEAZAR:
Pegar no et fa més valent
Perquè sovint és el menys prudent.
Siguem espavilats
i despistem aquests soldats.
Anem dos passos per davant!

TIMOTEO:
A otra longitud
y a otra latitud.

ELEAZAR:
Que triguin molt a adonar-se que s han perdut.
Millor evitar l enfrontament
l utilitzar el nostre talent.

Eleazar i Timoteo es paren a descansar i els soldats els observen de lluny.

SOLDADO 1:
Yo creo que es ya la tercera vez
que pisamos las huellas de nuestros pies.

SOLDADO 2:

Si realmente es así y se quieren burlar.
Los arrestamos y les condenarán.

SOLDADO 1:

Aprovechemos que ahora van a descansar un poco.
Vamos a acercarnos poco a poco.

Els soldats poc a poc es van apropant.

ELEAZAR:

Timoteo, molt alerta, que els soldats sembla que venen.

TIMOTEO

¡A tí y a mi nadie nos frena!

ELEAZAR:

Espera't al meu senyal.
Ja!

Eleazar i Timoteu desapareixen de la nostra vista en un segon.

SOLDADO 2:

A dónde han ido este par de mentecatos.

SOLDADO 1:

Se han escapado!

SOLDADO 2:

Vaya par de insensatos.
Pues muy bien, ahora sí se lo han buscado.
Os lo prometo, mi paciencia se ha acabado.

TIMOTEO:

¡Subamos la colina,
no nos encontrarán!

ELEAZAR:

Els estem donant feina, crec que avui no dormiran!

TIMOTEO:

¡Aquí!

ELEAZAR:

No ens veuran!

TIMOTEO:

¡Bien!

ELEAZAR:
Marxaran!

ELEAZAR i TIMOTEO:
Shhhhhh...

Els soldats passen de llarg i marxen de l'escenari. Eleazar i Timoteu surten del amagatall i canten contents.

Fugir no et fa menys valent
Perquè sovint és el més prudent.
Som més espavilats,
hem despistat aquests soldats.
Anem dos passos per davant!
Hem tirat cap al nord
en comptes d'anar al sud
i han trigat a adonar-se que s'han perdut.
Millor evitar l'enfrontament
I utilitzar el nostre talent!
El nostre talent!
El nostre talent!
El nostre talent!
I utilitzar el nostre talent!

En aquell moment passa per allà un carro (el tractor de Viaró mal tunejat d'autobús de línia cap a Mollerussa, com diu el cartell que duu penjat al lateral); el conductor és un pagès de la mateixa Mollerussa. Un Toni Safont. El Toni Safont, vaja.

ELEAZAR:
Mestre! Mestre! Podem pujar?

CONDUCTOR:
Aneu a Mollerussa?

ELEAZAR:
No... Anem a... Bé, de fet no ho sé, on anem. I ara tampoc importa: el que importa és que marxen d'aquí, i de pressa.

CONDUCTOR:
Doncs heu encertat el mitjà: aquest carro és el servei directe Jerusalem - Mollerussa. El més ràpid: en tres setmanes ens plantem a la capital del Pla d'Urgell...

ELEAZAR:
Vostè arrenqui i ja baixarem quan estiguem ben lluny...

CONDUCTOR:
Quan senti la flaire dels cargols a la llauna ja veurem si vol baixar... He, he, he...Arri!

El carro (el tractor) inicia el seu camí. Eleazar i Timoteo s'oculten entre mantes i sacs. El soroll del tractor quedarà "doblat" pel so d'un carro de cavalls.

9. SARDINES DE GALILEA (EL PEIX AL COVE) (Revenge party -Mean girls)

El carro s'atura en un punt del camí. Eleazar paga unes monedes a l'agraït i simpàtic conductor i el savi i el patge baixen. Inicien la baixada cap al llac de Tiberíades, sense deixar de mirar enrere per si els soldats els persegueixen. Eleazar torna a mirar el seu papir.

Sona la música escrita expressament per Diego Domingo. Mentrestant s'esdevé el diàleg següent.

ELEAZAR:

Per fi: ja som al llac de Tiberíades... Segons els meus càlculs des d'aquí... hem d'arribar a Betlem. El Messies ha de néixer a betlem, Timoteu. En el lloc més humil de la terra...

Timoteo està contemplant el llac i per això la seva pregutna no segueix el fil del que li acaba de dir el mag.

TIMOTEO:

¿No lo llaman mar de Galilea?

ELEAZAR:

Què?

TIMOTEO:

Al llac. L'heu anomenat "Tiberíades". No li diuen "mar de Galilea"?

ELEAZAR:

I llac de Genesaret, també. Però això ara no importa. El que compta és que ens puguem embarcar abans que arribin els soldats d'Herodes...

TIMOTEO:

Démonos prisa.

ELEAZAR

*Necessito una pausa
que no puc córrer més... (esbufegant) Uó, uó, uó!*

TIMOTEO:

*Aquellos chicos que están en el lago
nos pueden ayudar...*

ELEAZAR:

(esbufegant) Uó, uó, uó...

Els petits Simó i Andreu estan omplint de peixos uns enormes coves que hi ha escampats per tota l'escena. Encara no han vist els dos fugitius.

SIMÓ:

*Somio amb un dia molt emocionant,
deixar d'avorrir-nos pescant...*

ANDREU:

Emocionant el llac? Però tu què t'has pensat?

Ara sí que Simó els veu arribar corrent directes cap a ells.

SIMÓ:

Doncs crec que està passant!

Eleazar i Timoteo no s'entretien a parlar; pràcticament ja són dins dels coves de peix abans de dir-ho:

ELEAZAR:
Ens persegueixen!

Fica't al cove
i ben amagat
que ja venen els soldats,
(*bufant*) uó, uó

Eleazar i Timoteo es fiquen als coves; els vailets els cobreixen de peix.

SIMÓ:
No els serà fàcil
poder descobrir
que el peix petit
es pot menjar el peix més gran

Andreu està una mica espantat, però Simó ho té clar i posa la tapa als coves.

ANDREU:
Simó, vols dir que fem el que toca?
SIMÓ

Si fugen dels soldats d'Herodes, segur que fem el que toca... Dissimula, Andreu...

Arriben corrent un grapat de soldats d'Herodes i de seguida es distribueixen per l'escenari, buscant els dos fugitius. El capità dels soldats s'adreça als dos petits pescadors, que feienegen com si res.

CAPITÀ:
Ei! Busquem dos fugitius molt perillosos: un mag vell i un nen que li fa de patge...

SIMÓ:
Un vell i un nen... perillosos?

ANDREU:
Simó no els provoquis...

CAPITÀ:
Ens ha semblat que baixaven cap al llac...

SIMÓ:
Doncs aquí només hi trobarà sardines de Galilea³.

CAPITÀ:
Sardines de Galilea? Ho vull veure...

SIMÓ I ANDREU:
Hi ha peixos als coves!
És molt evident
a gent no en pesquem, de moment.
No els serà fàcil
poder descobrir

³ La lletra de la cançó original es refereix constantment a una tal 'Regina'; vaig pensar que en el món dels peixos "sardina" sonava igual; el que passa és que les sardines són peixos de mar i no de llac... Però resulta que hi ha un llac al món (l'únic!) on s'anomena "sardina" a un peixet d'igua dolça autòcton: al llac de Tiberíades (o mar de Galilea, o llac de Genesaret, que és el mateix). "Sardina de Galilea"... A tu et semblarà que estic fatal però a mi això dels peixos em sembla una "casualitat" molt "heavy"...

que el peix petit
es pot menjar el més gran
Que el peix petit
es pot menjar el més gran!

CAPITÀ I SOLDATS:

Hi ha sardines aquí
Hi ha sardines allà
Hi ha sardines arreu!
Sardines!
Sardines!
Tot és ple de peix!
Tot és ple de peix!
Sardines!
Sardines!
Sardines!

Mentre els soldats continuen buscant en va el capità pressiona els nens, que no es deixen intimidar.

CAPITÀ:

No tenim tot el dia, nois...

SIMÓ:

Nosaltres tampoc, senyor... La mare ens ha dit que havíem de recollir això abans que el pare torni de pescar... i està a punt...

CAPITÀ:

Herodes també està a punt d'arribar i més val que aquests dos hagin aparegut... No l'heu vist enfadat, al rei...

SIMÓ:

Doncs ell no ha vist enfadada la nostra mare: si treu l'espardenya ja cal que corris...

SIMÓ I ANDREU:

Trobareu peixos;
evidentment
nosaltres no pesquem la gent.
No els serà fàcil
poder descobrir
que el peix petit
es pot menjar el peix més gran.

CAPITÀ I SOLDATS:

Hi ha sardines aquí
Hi ha sardines allà
Hi ha sardines arreu!
Sardines!
Sardines!
Tot és ple de peix!
Tot és ple de peix!
Sardines!
Sardines!
Sardines!

Entren en escena el pare de Simó i Andreu, Jonàs. Obliga els soldats a parar de regirar coves i va directe cap al capità, i s'hi enfronta.

JONÀS:

Què està passant aquí? Per què remenen els nostres coves de peix, aquests soldats?

CAPITÀ:

Compleixen ordres.

JONÀS:

Ordres? De qui...?

CAPITÀ:

Meves.

JONÀS:

I qui sou, vós?

CAPITÀ:

El capità d'Herodes.

JONÀS:

Ho dieu en un to... què hem de tenir por? Jo em pensava que les tropes ens protegien...

CAPITÀ:

Protegim la Llei. I si hi aneu en contra...

JONÀS:

En contra de la de Llei de Moisès? Mai!

CAPITÀ:

La del tetrarca! Soldats: buideu tots els coves de peix.

Jonàs mira interrogativament els seus fills i comprèn que amaguen alguna cosa. Mentrestant el capità ordena que comencin a buidar els coves un a un. Els soldats comencen la feina. Jonàs interroga els seus fills sense que els sentin els soldats:

JONÀS:

*A dins dels coves
hi ha més que tilàpies,
sardines i carpes*

ANDREU:

Uó, uó, uó

JONÀS:

*Haurem de fer d'alguna manera
que en puguin sortir...*

Entra en escena feta una fúria Judit, l'esposa de Jonàs i mare dels nens. Veu els soldats abocant el peix i això la desespera, així que els ataca amb un corró a la mà i tots els soldats es fan enrere, atemorits. En aquest moment el rei Eleazar i el seu patge han de sortir dels cistells i desaparèixer d'escena sense que ho vegi cap dels personatges ni tampoc el públic. Només Jonàs ho sap, que és qui els ha ajudat a fugir.

JUDIT:

No, no, no!

*Però que us heu pensat soldadots desgraciats:
el peix s'ha de vendre al mercat.*

*Així que ordena a les tropes
que tornin el peix
allà on l'han trobat!
Us ha quedat clar?*

Jonàs i els seus fills s'han d'aguantar el riure; tots els soldats obeeixien atemorits, recollint el peix de terra.

SIMÓ, ANDREU i JONÀS:
 No els serà fàcil
 poder descobrir
 que el petit
 es pot menjar el més gran.

CAPITÀ I SOLDATS:
 Tot és ple de peix!
 Tot és ple de peix!
 Sardines!
 Sardines!
 Sardines!

Entra Herodes encaputxat, seguit de prop per un estol de soldats. Contempla l'escena un moment i de seguida se situa al centre. Els soldats i el capità que recullen el peix pràcticament ni se n'adonen de la seva presència.

HERODES:
Ho, ho, ho... ¿A qué estáis jugando? ¿Qué es todo este lio?

CAPITÀ I SOLDATS:
 Tot és ple de peix!

HERODES:
¡Dejad de recoger!

CAPITÀ I SOLDATS:
 Tot és ple de peix!

CAPITÀ:
Qui ho ordena?
HERODES

El mismísimo Herodes: o sea, yo.

Herodes es treu la caputxa davant de la sorpresa de tothom: la família s'apinya amb una certa por, els soldats es quadren, també espantats, i criden:

CAPITÀ I SOLDATS:
 Herodes!
 Herodes!
 Herodes!

Herodes s'infla com un paó i deixa caure la seva capa. Assaboreix el moment de tensió.

Bien... y ahora que ya nos hemos presentado... Decidme: ¿Qué escondéis en estos canastos?

CAPITÀ I SOLDATS:
 Sardines!
 Sardines!
 Sardines!

HERODES:

No es este el pescado que me interesa. Devolvedlas al agua.

JUDIT:

Na, na, na, na, na, na!

Judit s'apropa a Herodes molt enfadada. El tetrarca s'amaga sense dissimular gaire, al darrere dels seus soldats. La dona és molt valenta i comença la següent rèplica amb molta força però de seguida se n'adona que els soldats no estan per bromes i adoptarà un to més tranquil.

No ens matem a pescar tota la nit perquè ara decidiu llençar-nos el peix...

JONÀS:

Judit! Em sembla que no és la millor manera de convèncer Herodes...

SIMÓ:

Jo tinc punteria... Un bon cop de pedra i...

JONÀS:

Tu sempre amb pedres, Simó: has d'aprendre a controlar aquest geni, fill...

Majestat: la nostra família viu de la pesca; si llenceu tot aquest peix no podrem anar al mercat a vendre'l...

HERODES:

Tienes razón, pescador: no lo tiremos; nos lo llevamos. Todo.

JONÀS:

Què?

JUDIT:

Com?

SIMÓ.

L'apedrego?

Jonàs se n'adona que el millor és deixar-los marxar. Atura l'impuls propi i de la seva família. El capità i els soldats d'Herodes riuen i es carreguen a l'espatlla en un tres i no res tots els cistells de peix. Jonàs reté la seva família.

ANDREU:

Però pare... els fugitius s'han amagat als cistells...

JONÀS (amb veu baixa):

Ja ho sé. Estigueu tranquils; confieu en mi.

Jonàs fa una reverència davant d'Herodes, aparentment submís. La seva esposa i els seus fills no entenen res però intueixen que el seu pare sap el que es fa i per això no diuen res. Jonàs els mira i els pica l'ullet: aleshores tota la família l'imita. Herodes es dona per satisfet i enfila el camí de tornada a la ciutat seguit de tot el seu exèrcit (carregat de peix).

JONÀS:

Si veiem alguna cosa estranya us ho farem saber, majestat...

HERODES:

Más os vale...

SIMÓ, JUDIT, ANDREU i JONÀS:

A dins dels coves

només hi ha peix.

No pesquem gent, de moment!

No els serà fàcil

poder descobrir
que el peix petit
es pot menjar el peix més gran!

Que el peix petit
es pot menjar el més gran!
Que el peix petit
es pot menjar el més gran!
Que el peix petit
es pot... menjar el més gran!

Els soldats s'allunyen en perfecta formació, amb Herodes al davant. Els darrers dos soldats de la filera comencen a caminar de forma estranya, a perdre la filera i el ritme. I acaben llançant-se al voral del camí, davant de la sorpresa de tota la família de pescadors. Quan ja són lluny tots els soldats, surten de l'amagatall i els reconeixem. són Eleazar i Timoteu. La família de Jonàs ho celebra amb crits de joia, ràpidament dissimulats per no despertar cap sospita.

10. DÉU MEU, VINC A TU
(Una altra joia original de Pablo Lozano)

Judit i Jonàs fan venir els dos fugitius, que acaben de desprendre's dels vestits de soldat.

JUDIT

Han marxat, ja podeu venir...

JONÀS

No us preocupeu, ja no hi ha perill

ELEAZAR

I com podrem, mai no podrem agrair.

TIMOTEO (a Simó... i Andreu)

Al Niño Dios le hablaremos de ti... y de ti.

JUDIT

Vinga embarqueu, no perdeu més temps.

El mar és en calma i us porta el vent

JONÀS

No us maregeu i arribareu i aneu amb compte amb els porcs dels gerasens

ANDREU

Diu que els gerasens són porcs?

SIMÓ

No! Els gerasens no són porcs... Crien porcs!

ANDREU

Ahhhhh

TIMOTEO

Vamos, marchemos, muy pronto, veremos alegres al Salvadooooooor

ELEAZAR

Déu meu, vinc a Tu Deu meu, vinc a Tu

HERODES

Nooooo

No puede ser,

Se escapan de mí una y otra vez

SOLDADO

Mi Rey, ¿sardinas? ¡Son de primera!

HERODES

Si vienes de nuevo te mando a galeras!

He perdido este asalto, pero me vengaré... Dame un poco... Hmmm (*le quita las sardinas*

al soldado)

TIMOTEO

¡Estamos en tierra!

ELEAZAR

I no estem sols,

Efrén, Efatà i tots els pastors

EFRÉN

Os acompañamos, vamos sin regalos pero le daremos el corazón

TIMOTEO

Vamos, marchemos, muy pronto, veremos Alegres al Salvador

TODOS

Déu meu, vinc a Tu

EFRÉN

¡Ya estamos cerca, ahí está Belén!

TODOS
 Déu meu, vinc a Tu
 TIMOTEO
 Creo que es allí, preguntemos a este hombre... Disculp...
 ESCULTOR
 Nooooo
 It can t be
 I thought it was enough when I counted three
 But don t count on me to repeat this for King
 4 You better put him using Photoshop
 I m done, I quit
 You re late, I leave
 I will rap, maybe I can escape poverty
 When is art gonna be valued properly?
 I m out.
 TIMOTEO
 Vamos, entremos, ahora, veremos alegres al Salvador
 TODOS
 Déu meu, vinc a Tu! Déu meu, vinc a Tu!

TIMOTEO:

Señor: ¿qué le pasa a ese escultor? ¿Por qué está tan enfadado?

ELEAZAR.

Crec que ha havia fet un relleu escultòric de tres mags d'Orient... I quan ja l'acabava hem aparegut nosaltres.

ESCULTOR (amb accent anglès):

¡Exacto! ¡Y no lo pienso repetir! ¡Lo siento: la historia que yo he esculpido contará que los magos fueron tres; no cuatro! Tú has llegado tarde...

L'escultor se'n va, enfadat. Eleazar i Timoteo es miren i riuen. Eleazar pica l'ullet a Timoteo i li diu:

ELEAZAR:

Mai és tard per fer les coses bé. Oi, Timoteo?

Eleazar, emocionat, s'apropa a poc a poc al portal. De tot arreu arriben pastors, alguns amb petits i humils regals. I tots feliços.

Tot seguit veiem un pla d'Herodes al seu palau, fastiguejat. Un cortesà li apropa una safata amb sardines que el tetrarca rebutja amb fàctic mentre fa un crit de ràbia que... sobresalta a tot Viaró: des del direcotr que està al seu despatx, fins als profesors i alumnes que són a classe, el personal de ucina o secretaria, etc... I després tornem a la pau del portal de Betlem on s'apleguen els protagonistes i molts altres pastors.

11. ULLS CLOSOS / TUS OJOS (True colors -Cindy Lauper; cançó a capella)

Eleazar, Timoteo, Jonàs i la seva família, Efren i Efatà i la resta de pastors adoren Jesús i els pares Maria i Josep al Portal de Betlem i li regalen aquesta nadala.

Posem consecutivament la lletra de la cançó en català i en castellà per cantar-la en la versió que calgui (o un tros en cada llengua):

Digues: què et passa?
Per què ploraves?
Ara estic amb tu...
La nit se't fa llarga:
la por que t'acorrals
és un desert de llàgrimes
que ofega tots els somnis
en un mar de plors.

Però tu amb els ulls closos
deixa't dur;
amb els teus ulls closos
saps que jo em quedo.
No tinguis por:
estic amb tu.
Els ulls closos.
Ulls closos.
Dorm en pau
ooh! Jo em cuidaré de tu.

Uuuuuuuuh
Uuuuuuuuh

Fins que et despertis,
la nit s'acabi i torni el sol al cel
i els teus ulls preciosos
alegres resplendeixin
com el far que il·lumina,
saps que hi seré;
saps que no et deixaré.

Així que: els ulls closos
deixa't dur;
amb els teus ulls closos
saps que jo em quedo.
No tinguis por
que estic amb tu.
Els ulls closos.
Ulls closos.
Dorm en pau
ooh! Jo em cuidaré de tu.

Uuuuuuuuh
Uuuuuuuuh

Així que: els ulls closos
 deixa't dur;
 amb els teus ulls closos
 saps que jo em quedo.
 No tinguis por
 que estic amb tu.
 Els ulls closos.
 Ulls closos.
 Dorm en pau.

Així que: els ulls closos
 deixa't dur;
 amb els teus ulls closos
 saps que jo em quedo.
 No tinguis por
 que estic amb tu.

Els ulls closos.
 Ulls closos.
 Dorm en pau
 Tu dorm en pau
 Jo em cuidaré de tu.

Uuuuuuuuh
 Uuuuuuuuh

(versió en castellà)
 Dime qué pasa:
 ¿por qué llorabas?
 Ahora estoy aquí ...
 La noche es muy larga
 si el miedo te acorrala
 un manto de lágrimas
 te ahoga los sueños,
 en un amargo mar.

Si cierras tus ojos,
 pasará;
 tú cierra los ojos
 yo estoy contigo.
 No temas más
 no me iré.
 Tus ojos.
 Tus ojos.
 Duérmete
 ¡Oooh! Yo cuidaré de ti.

Uuuuuuuuh
 Uuuuuuuuh

Cuando despiertes
descubrirás un nuevo amanecer;
tus ojos preciosos
darán más luz al mundo
brillando como un faro.
Y yo estaré; siempre estoy junto a ti.

Así que: tus ojos
ciérralos;
tú cierra los ojos,
yo estoy contigo.
No llores más:
no me iré.
Tus ojos.
Tus ojos.
Duérmete
¡Oooh! Cuidaré de ti.

Uuuuuuuuh
Uuuuuuuuh

Así que: tus ojos
ciérralos;
si cierras tu ojos
me quedo a tu lado.
No llores más:
no me iré.
Tus ojos.
Tus ojos.
Duérmete

Así que: tus ojos
ciérralos;
si cierras tus ojos
me quedo a tu lado.
No llores más:
no me iré.

Oh, tus ojos.
Tus ojos.
Duérmete.
Duerme en paz
Yo cuidaré de ti.

Uuuuuuuuh
Uuuuuuuuh

12. YA ES NAVIDAD (What a man gonna do -Jonas Brothers)

Tema per als crèdits del musical; els protagonistes canten la cançó microfon en mà, per separat. Les imatges d'ells cantant s'intercal·lebn en el muntatge amb imatges dels músics tocants i, sobretot, imatges de making off. tot plegat, com diem, amb els crèdits apareixent a mitja pantalla..

Ya está aquí sí,
ya nació Jesús
el niño en su portal, portal.
Logramos encontrar la estrella
y ella nos trajo a Belén, Belén.

Ya es hora de aparcar las penas
y gritar que hoy es Navidad! Navidad!

Digues què faràs tu?
Digues què faràs tu
quan sàpigues que és nat Jesús?
¿Qué quieres hacer?
¿No vendrás a ver
al Dios que acaba de nacer?

Yo quiero dar como tú
y soñar como tú:
llenarme de felicidad.
Quiero ser como tú
y amar como tú
cantar que hoy es Navidad.

No malgastes, tu tiempo vale:
sal afuera y ponte a bailar, bailar.
Fes que tot al teu voltant s'encengui
de la llum del teu cor... del cor

Ya es hora de aparcar las penas
y gritar que hoy es Navidad...Navidad!

Digues què faràs tu?
Digues què faràs tu
quan sàpigues que és nat Jesús?
¿Qué quieres hacer?
¿No vendrás a ver
Al Dios que acaba de nacer?

Quiero dar como tú
y soñar como tú
llenarme de felicidad.
Quiero ser como tú

y amar como tú
cantar que hoy es Navidad.

Uuuuuuuuh
Uuuuuuuuh!

Dime qué es lo que vas a hacer tú

Digues què faràs tu?
Digues què faràs tu
quan sàpigues que és nat Jesús?
¿Qué quieres hacer?
¿No vendrás a ver
Al Dios que acaba de nacer?

Quiero dar como tú
y soñar como tú
llenarme de felicidad.
Quiero ser como tú
y amar como tú
cantar que hoy es Navidad.

Com que és probable que hi hagi més crèdits que cançó, els crèdits poden seguir amb el videoclip "Ulls cosos" mentre segueixen a mitja pantalla els crèdits.

25 de setembre de 2020